

endnu kunne være at rette, og hvorved Folketinget, særlig dets Finansudvalg, kunde være til Hjælp og Understøttelse for den Regering, som er vor egen. Heller ikke maa man overse dette, at den detaillerede Behandling af Finansloven, som vi have kendt i en saa lang Aarrække, har været til uvurderlig Nytte for Folketingets Medlemmer til at lade dem stifte Bekendtskab med hele vort offentlige Liv, med vor Administrations Enkeltheder. Ikke blot for Medlemmerne af Finansudvalget, ogsaa for Folketingets øvrige Medlemmer har denne Behandlingsmaade været til Nytte, men den har været til Nytte i videre Omfang, fordi just de mange enkelte Ting, der vedrøre de forskellige Landsdele, og som blive bragte frem til Behandling, saavel under første Behandling af Finansloven som ogsaa paa senere Stadier, hos hele Befolkningen vækker en Interesse for det offentlige Liv, som maaske vilde være vanskelig at fremkalde ved mere almindelige Spørgsmaal. Hvorvel jeg tror, at der vil ske Ændringer, at der vel nok maa ske Afkortninger, at man ikke vil være saa angst at tro, at der paa hvert eneste Punkt af Finansloven skulde gemme sig noget, som man ønskede at dække over, tror jeg alligevel, at i Hovedtrækkene vil der ikke ske nogen Forandring udad til, men at ganske vist Aanden i vor Finansbehandling vil blive en noget anden over for en Regering, vi have Tillid til, end over for en, vi nærere Mistillid til.

Det kunde være fristende at gøre nogle Bemærkninger til Finanslovsforslagets Enkeltheder saavel som om dets almindelige Karakter, men jeg vilde kun have lidet at føje til de klare, oplysende Bemærkninger, den højtaerede Finansminister fremsatte ved dets Forelæggelse. Desuden er der en Ting, som forekommer mig at maatte skræmme fra at gøre særlig finansielle Overvejelser gældende over for dette Finanslovsforslag, og det er, at det med Sikkerhed kan siges ikke at ville blive Norm end ikke for det næste, men endnu mindre for kommende Finansaar, idet der jo næsten ikke er et eneste Punkt af Finansloven, som ikke vil blive berørt af de Reformforslag, som vi jo nu haabe ikke skulle blive noget, der staar paa Papiret, men noget, som virkelig skal træde ud i Livet i Lovs Form. Man er jo tilbøjelig til altid at anse den Tid, man lever i, som en særlig Undtagelsesperiode, og jeg har maaske Uret i at tro, at vi befinde os i en ganske særlig sælsom Tilstand, men jeg kan ikke nægte, at gaar man Finansloven

igennem Paragraf for Paragraf, bliver man forbavset over, i hvor høj Grad dens Indhold vil blive paavirket, naar alt det, som er paa Dagsordenen, enten som umiddelbart forestaaende eller som dæmrønde i ikke alt for fjern Fremtid, træder ud i Livet. Det er ganske karakteristisk, at dette ikke alene vedrører Finanslovens Udgiftsside, men at Finanslovens Indtægtside i endnu langt højere Grad berøres. Den ærede foregaaende Taler antydede allerede, at det vilde blive Tilfældet ved Skattelovene, at altsaa noget saa fast, noget fra gamle Dage saa urokkeligt som de direkte Skatter, vil blive berørt ved de Skattelove, der i saa høj Grad siden Ministeriet Reedtz-Thotts Dage have staaet paa vort offentlige Livs Program, at vi sikkert alle nu ville stræbe for at lægge Ryg til, at de nu kunne træde ud i Livet. Ja, hvorledes disse Skattelove ville komme til at indvirke paa vor Finanslov, er der neppe nogen af os, der tør spaa, det eneste, vi alle synes at være enige om, er, at de vilde bevirke en Nedgang paa Finanslovens § 4, den Paragraf, som omhandler de direkte Skatter. Jeg staar maaske temmelig ene paa dette Punkt, jeg har en sand Tyrketro paa, at den Indkomstskat, som er bragt i Forslag, vil overraske ved det Udbytte, den giver, notabene, hvis Folketinget ikke i alt for høj Grad slipper det Krav paa tvungen Selvangivelse, som vi have fastholdt fra vor Side. Men nogen Nedgang vil der jo blive. Med Hensyn til den næste Paragraf, nemlig den, som vedrører de indirekte Afgifter, synes vi jo at være enige om, at i den allernærmeste Fremtid vil den ikke komme paa Dagsordenen, men vi ere lige saa sikre paa, at ogsaa her er der Spørgsmaal, som ingenlunde i Længden ville kunne skydes til Side, men som dette Folketings Flertal er fuldkommen klar over, at det vil bringe frem til Afgørelse. Jeg vil da ønske, at naar det Tidspunkt maatte komme, da vil det være et saadant Tidspunkt i Verdensøkonomien, at Verdensurviseren vil staa paa et saadant Punkt, at den vil tillade os at være meget modige, ja dumdristige. Jeg tror, at dette vil være det eneste Vilkaar for, at vi i Virkeligheden skulle have Held med en Reform af de indirekte Afgifter. Ja, saa er der jo det vestindiske Spørgsmaal, som vil komme til at indvirke paa det andet Afsnit af § 3, og Tiendeloven, som paa samme Maade vil virke saavel paa denne Paragraf som paa § 8. Men der er jo fremfor alt og mere nærliggende de Paragraffer af Finansloven, som omfatte Statsbanerne, alt-